

สภาพการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบล

ในเขตอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

Operating Condition of the Childhood Development Centers

in Nangrong District, Buriram Province

เพ็ญปภา ศรีผดุง (Penpapha Sripadung)* ดร.สุนันตา วีรกุลเทวัญ (Dr.Sunanta Veerakultavan)**

ดร.ปิยาภรณ์ ศิริพานุมาศ (Dr.Piyaporn Siripanumat)***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ตามมาตรฐานการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า สภาพการดำเนินงานทุกด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านบุคลากร เมื่อเปรียบเทียบโดยจำแนกตามขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมมีดังนี้ 1) ควรมีการตรวจสอบสุขภาพของเด็กและคณะครู 2) เพิ่มบุคลากรที่มีความรู้และประสบการณ์ทางด้านปฐมวัย 3) ควรจัดหาอาคารสถานที่ให้มีความปลอดภัย เพิ่มห้องน้ำและห้องปฐมพยาบาลให้เพียงพอ 4) จัดหาหนังสือและอุปกรณ์ในการสอน เปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้จากสื่อเทคโนโลยี ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง 5) จัดทำป้ายนิเทศให้ความรู้กับผู้ปกครอง ควรมีการจัดนิทรรศการเผยแพร่ผลงานของเด็ก 6) ควรจัดให้มีเครือข่ายการพัฒนาเด็กเล็กภายในศูนย์ ให้ความรู้ด้านต่างๆ กับเด็กเล็กและผู้ปกครอง

ABSTRACT

The purpos of this research were to study and compare the operating condition of the childhood development centers in Sub-district Administrative Organizations of Nangrong district, Buriram province based on operating condition standard at the childhood development centers of Local Administration. The findings were as follows: both as a whole and at each aspect were at a high level. The aspect of academic and curriculum activities was reported as the highest mean score while personnel was reported at the lowest mean score. When classified by size of Subdistrict Administrative Organizations, the findings were as follows: both as a whole and each aspect were not different. The additional opinions and suggestions were as follos: 1) Thay should increase more checking the children and teacher's healthy. 2) increase the number of people who are omniscient and the experience of childhood. 3) teaching provide safety buildings for children and enhance toilets and first aid rooms. 4) provide books and teaching equipments for children, give them a chance to learn through technology and promote parents' participation in educational management. 5) provide knowledge boards for parents and the childhood's exhibition to show their works. 6) provide childhood development network within organizations and give more knowledge for the children and parents

คำสำคัญ: สภาพการดำเนินงาน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบล

Key Words: Operating Condition, Childhood Development Centers, Sub-district Administration Organization

*นักศึกษาลัทธิศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

**ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาสถิติประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

***ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาสาธารณสุขชุมชน คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

บทนำ

ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 80 ได้กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามนโยบาย ด้านสังคม การสาธารณสุข การศึกษาและวัฒนธรรมด้วยการคุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน สนับสนุนการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาปฐมวัย พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับและทุกรูปแบบ ให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม จัดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายเพื่อพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ จัดให้มีการพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก รวมทั้งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกของความเป็นไทย มีระเบียบวินัย คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน องค์กรทางศาสนา และเอกชน จัดและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนามาตรฐานคุณภาพการศึกษาให้เท่าเทียมและสอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ (ธีรเดช, 2551) ประกอบกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 หมวด 2 “มาตรา 16 (9) ได้บัญญัติให้เทศบาล เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดการศึกษา ไม่ว่าจะเป็น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบใดก็ตาม ทั้ง องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล หรือเมืองพัทยา ส่วนแต่มีบทบาทที่สำคัญในการบริหารจัดการเกี่ยวกับ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทั้งสิ้น มีหน้าที่รับผิดชอบในการส่งเสริมและพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในทุก ๆ ด้าน เพื่อให้เด็กได้รับการพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพ และได้มาตรฐาน โดยต้องปฏิบัติและจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ เพื่อความพึงพอใจให้กับผู้ปกครองที่นำเด็กไปฝากเลี้ยง ซึ่งคณะกรรมการ

จัดทำแผนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการจัดการศึกษา ได้จัดทำแผนปฏิบัติการกำหนดแผนการถ่ายโอนการจัดการศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามความพร้อมและหลักเกณฑ์การประเมินที่กำหนด ในกฎกระทรวงการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม โดยกำหนดระยะเวลาการถ่ายโอน ในระยะที่ 1 ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2545 – 2548 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้กำหนดแผนปฏิบัติการการกระจายอำนาจด้านการจัดการศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในปีการศึกษา 2544 คือมีการประกาศรับเด็ก 3 ขวบเข้าเรียนชั้นอนุบาล และประสานงานแจ้งกรมการปกครองสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการแทนเฉพาะอนุบาล 3 ขวบ ซึ่งนับเป็นจุดเริ่มต้นของการถ่ายโอนการศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เจนจิรา, 2551)

กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นได้พยายามส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยด้านต่างๆ เพื่อให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดการศึกษาในระดับปฐมวัยภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้ได้มาตรฐานตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 จึงได้จัดทำหลักเกณฑ์พร้อมทั้งดำเนินการประเมินมาตรฐานการศึกษา (ขั้นพื้นฐาน) ภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 จากผลการประเมินศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตามมาตรฐานการศึกษา ปัญหาที่พบจากการประเมินพบว่า ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้ดำเนินการตามมาตรฐานเกินร้อยละ 70 จำนวนเด็กเมื่อเทียบกับสัดส่วนผู้ดูแลเด็ก 1:20 คน ทำให้ได้รับการดูแลเบื้องต้นไม่ทั่วถึง เด็กส่วนใหญ่จึงยังไม่ได้การพัฒนาในลักษณะบูรณาการเชิงสร้างสรรค์ การพัฒนาการของเด็กยังไม่เหมาะสมตามวุฒิภาวะ หรือความพร้อมของเด็กแต่ละคนตามช่วงอายุ ในส่วนผู้ดูแลเด็ก ขาดการวางแผนหรือจัดประสบการณ์ให้เด็กเรียนรู้ ต้องปรับปรุงการใช้เทคนิคหรือกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัยของเด็ก

และต้องเปลี่ยนบทบาทของผู้ดูแลเด็กในการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กจากผู้บอกความรู้หรือสั่งให้เด็กทำตามเป็นผู้อำนวยความสะดวก ครูผู้ดูแลเด็กขาดความรู้ทางวิชาการและทักษะอาชีพอย่างต่อเนื่อง การประเมินและการรายงานการพัฒนาการของเด็กในแต่ละช่วงวัยไม่ต่อเนื่องและไม่สม่ำเสมอ ด้านความสัมพันธ์กับชุมชน เด็กแต่ละคนมีความแตกต่างกัน เนื่องจากสภาพแวดล้อมที่เด็กเติบโตขึ้นมา แต่ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ดูแลเด็ก และครอบครัวของเด็กยังขาดการแลกเปลี่ยนข้อมูลทำความเข้าใจพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ผู้มีหน้าที่ไม่ให้ความสำคัญในการประสานการให้บริการแนะนำ การขอรับความช่วยเหลือสนับสนุนจากบ้านและชุมชน รวมถึงการสร้างสัมพันธ์ระหว่างครูผู้ดูแลเด็กกับผู้ปกครองเพื่อการจัดการเรียนรู้ได้ประสบความสำเร็จ ด้านงบประมาณที่ทางศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้รับ เช่น ค่าตอบแทนผู้ดูแลเด็ก ค่าอาหารกลางวัน ค่าอาหารเสริม (นม) เป็นต้น เป็นงบประมาณถ่ายโอนที่ใช้บริหารภายในศูนย์ แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งยังไม่ได้ให้ความสำคัญในการจัดสรรงบประมาณดำเนินการเพื่อต่อยอดให้บังเกิดในทางปฏิบัติ (สรุปผลการประเมินศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตามมาตรฐานการศึกษา. 2551 ; อ้างถึงใน สุนิษา, 2552) ซึ่งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ที่ดำเนินงานด้านการจัดการศึกษาปฐมวัยได้รับการประเมินนี้เช่นกัน และผ่านการประเมินมาตรฐานการศึกษา (ขั้นพื้นฐาน) ทุกแห่ง และต้องเตรียมความพร้อมและพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้สูงขึ้นเพื่อรองรับการประเมินมาตรฐานการศึกษา (ขั้นพัฒนา) และการประเมินมาตรฐานการศึกษาภายนอก จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ต่อไป

ผู้วิจัยในฐานะเป็นบุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านการจัดการศึกษาปฐมวัย ขององค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่น จึงสนใจที่จะศึกษาสภาพการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์เพื่อนำข้อมูลที่ได้เป็นฐานข้อมูลในการนำมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาการดำเนินงานจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถพัฒนาผู้เรียนได้อย่างเต็มตามศักยภาพ สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และเป็นไปตามความต้องการของผู้ปกครองและสังคม

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร คณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ผู้ดูแลเด็กต่อสภาพการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำแนกตามขนาดขององค์กรบริหารส่วนตำบล

สมมติฐานของการวิจัย

องค์กรบริหารส่วนตำบลที่มีขนาดแตกต่างกัน มีสภาพการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรบริหารส่วนตำบล แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาสภาพการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยศึกษาเกี่ยวกับปัจจัย 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการบริหารจัดการ
2. ด้านบุคลากร
3. ด้านอาคาร สถานที่ สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย
4. ด้านวิชาการ และกิจกรรมตามหลักสูตร

5. ด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจาก
ทุกภาคส่วน

6. ด้านส่งเสริมเครือข่ายการพัฒนาเด็ก
ปฐมวัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการศูนย์พัฒนา
เด็กเล็ก และผู้ดูแลเด็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กร
บริหารส่วนตำบลขนาดเล็กและขนาดกลาง ในเขต
อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ รวมทั้งสิ้น 437 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มจากประชากร โดย
ใช้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของเครจ
ซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 : 608 ;
อ้างอิงในประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์, 2542 : 148 – 149)
ได้กลุ่มตัวอย่าง 205 คน แล้วทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น
(Stratified random sampling) ตามสัดส่วนโดยใช้
ขนาดขององค์กรบริหารส่วนตำบลเป็นตัวแบ่ง ได้
กลุ่มตัวอย่างเป็นในองค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก
จำนวน 84 คน และในองค์กรบริหารส่วน
ตำบลขนาดกลาง จำนวน 121 คน

ตัวแปรที่ต้นศึกษา ได้แก่ ขนาดขององค์กร
บริหารส่วนตำบล

ตัวแปรตาม คือ สภาพการดำเนินงานศูนย์
พัฒนาเด็กเล็ก ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใน
เขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ตามมาตรฐานการ
ดำเนินการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น ทั้ง 6 ด้าน **วิธีดำเนินการวิจัย**

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาสภาพการดำเนินงาน
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

ลักษณะเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
ครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดย

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ

แบบสอบถาม คำถามเป็นลักษณะแบบเลือกตอบ
(Check Lists)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามมาตราส่วน

ประมาณค่า 5 ระดับ ใน 6 ด้าน ด้านละ 10 ข้อ รวม
50 ข้อ

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

เป็นคำถามปลายเปิด (Open Form) ให้ผู้ตอบ
แบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและ
ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดย
ส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแล้ว
เดินทางไปติดต่อขอรับแบบสอบถามด้วยตนเอง
ภายในเวลาที่กำหนด จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไป
ทั้งหมดจำนวน 205 ฉบับ ได้รับกลับคืน 205 ชุด คิด
เป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำไป
วิเคราะห์ทางสถิติ โดยใช้แจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ
ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที่

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาสภาพการ
ดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรบริหารส่วน
ตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ สรุปผล
การวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. สภาพการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
ขององค์กรบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมือง
จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อ
พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้าน อยู่ในระดับมาก
ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านวิชาการและกิจกรรม

ตามหลักสูตร ด้านการมีส่วนร่วมและสนับสนุนจากทุกภาคส่วน ด้านส่งเสริมเครือข่ายการพัฒนาเด็กปฐมวัย ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านบุคลากร

2. เปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตามขนาดขององค์กรบริหารส่วนตำบล พบว่าโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกัน

3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรได้รับความรู้และประสบการณ์ในการดำเนินจัดกิจกรรมให้กับเด็ก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอต่อการดำเนินงานในทุกด้านของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และผู้บริหารท้องถิ่นควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

อภิปรายผล

จากการศึกษาระดับสภาพการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ตามมาตรฐานการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในทั้ง 6 ด้าน ทำให้ทราบสภาพการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ในด้านต่างๆ และมีประเด็นค้นพบที่น่าสนใจอันจะเป็นข้อมูลให้องค์กรบริหารส่วนตำบลนำไปวางแผนปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในด้านต่างๆ ในอนาคต ซึ่งผู้วิจัยได้อภิปรายผลดังนี้

1. ผลการวิจัย พบว่า สภาพการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ใน

ระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16(9) บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการศึกษาได้ทุกระดับ และมาตรา 30(1) บัญญัติให้ดำเนินการถ่ายโอนภารกิจที่เป็นบริการสาธารณะที่ซ้ำซ้อนระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายใน 4 ปี และให้เสร็จสิ้นภายใน 10 ปี ซึ่งคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจ ตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้กำหนดให้มีการถ่ายโอนการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยจากหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 เป็นต้นมาและ กระทรวง ศึกษาธิการได้มีกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ทำให้้องค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่งเร่งดำเนินการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการศึกษา ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมากขึ้น ประกอบกับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้จัดทำมาตรฐานการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้สามารถดำเนินงานพัฒนาเด็กได้อย่างมีคุณภาพและเหมาะสม ซึ่งในปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ถือปฏิบัติในการดำเนินงานเป็นแนวทางเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของธรรมาภิบาล (2553) ได้ศึกษาการศึกษาการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดองค์กรบริหารส่วนตำบล ผักแว่น อำเภोजังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. สำหรับผลการศึกษาสภาพการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ตามมาตรฐานการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่นในทั้ง 6 สามารถจำแนกราย
ด้านได้ดังนี้

2.1 ด้านการบริหารจัดการ พบว่า โดย
ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก กรม
ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในฐานะที่เป็นหน่วยงาน
ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาท้องถิ่น ได้เล็งเห็น
ความสำคัญของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จึงได้จัดทำ
มาตรฐานการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งใช้เป็นแนวทางปฏิบัติให้
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติ โดยกำหนดให้
รูปแบบการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย
คณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ซึ่งได้แก่
บุคคลที่ได้รับการคัดเลือกจากชุมชนและองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้แต่งตั้งโดยกำหนดจำนวน
ตามความเหมาะสมโดยจะต้องประกอบด้วย
ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา ผู้แทนองค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น ผู้แทนกลุ่มองค์กรประชาคม ผู้แทนผู้ปกครอง
ผู้แทนผู้ดูแลเด็ก อย่างละไม่น้อยกว่า 1 คน ทำให้การ
บริหารจัดการภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นไปตาม
ความต้องการของชุมชน และสอดคล้องกับมาตรฐาน
การดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของกรมส่งเสริมการ
ปกครองท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ
ณัฐวัฒน์ (2554) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของ
ผู้ปกครองต่อการบริหารจัดการตามมาตรฐานการ
ดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น วัดโพธิ์ศรีวิทยาลัย อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัด
มหาสารคาม พบว่า ความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการ
บริหารจัดการตามมาตรฐานการดำเนินงานของศูนย์เด็ก
เล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นวัดโพธิ์ศรี
วิทยาลัยอำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดมหาสารคามการบริหาร
จัดการ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก

2.2 ด้านบุคลากร พบว่า โดยภาพรวมอยู่
ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก องค์การบริหารส่วน
ตำบลได้มีความพยายามในการดำเนินงานศูนย์พัฒนา
เด็กเล็กให้เป็นไปตามมาตรฐานของกรมส่งเสริมการ

ปกครองท้องถิ่น จึงมีการส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรผู้
ดำเนินงานเกี่ยวกับการศึกษาให้ได้รับการพัฒนาด้วย
การให้ทุนการศึกษา และส่งเข้ารับการอบรมใน
หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามหน้าที่
ส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบุคลากรผู้
ดำเนินงานด้านการศึกษามีศักยภาพ สามารถ
ปฏิบัติงานในหน้าที่ได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ
เขมิกา (2553) ได้ศึกษาการดำเนินงานของศูนย์พัฒนา
เด็กเล็ก สังกัดเทศบาลนครอุดรธานี ผลการศึกษา
พบว่า การดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัด
เทศบาลนครอุดรธานี ด้านบุคลากร โดยภาพรวมอยู่
ในระดับมาก

2.3 ด้านอาคาร สถานที่ สิ่งแวดล้อมและ
ความปลอดภัย พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก
 ทั้งนี้เนื่องจาก องค์การบริหารส่วนตำบลมีมาตรการ
ป้องกันอุบัติเหตุตามความจำเป็นและเหมาะสม เช่น มี
การติดตั้งอุปกรณ์ในการรักษาความปลอดภัยหรือ
เครื่องตัดไฟภายในตัวอาคาร บริเวณพื้นที่สำหรับ
นอน มีการระบายอากาศที่ดี ปลอดภัย ไม่มีเสียง
รบกวนและแสงสว่างไม่จ้าเกินไป มีการทำความสะอาด
สะอาดอุปกรณ์เครื่องนอนต่าง ๆ ปิดฝุ่น ดาแดดอย่าง
น้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง บริเวณพื้นที่รับประทานอาหาร
สะอาด อากาศถ่ายเทสะดวก แสงสว่าง
เหมาะสม มีอุปกรณ์เครื่องใช้ที่พอเพียงและเหมาะสม
กับเด็ก มีห้องปฐมพยาบาลแยกเป็นสัดส่วน มี
อุปกรณ์ปฐมพยาบาล ตู้ยา เครื่องเวชภัณฑ์ที่จำเป็น มี
บริเวณทำความสะอาดเด็กแยกเป็นสัดส่วนสำหรับเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิง มีอุปกรณ์ที่จำเป็นตามสมควร
โดยอย่างน้อยต้องมีที่ล้างมือและแปรงฟันในขนาด
และความสูงที่เหมาะสมสำหรับเด็ก มีห้องส้วมโดยเฉลี่ย
1 ที่ต่อเด็ก 10 – 12 คน มีมาตรการในการรับส่งเด็ก
อย่างเป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุนิษา
(2552) ได้ศึกษาการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก :
กรณีศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบล
ห้วยยาง อำเภอกะนวน จังหวัดขอนแก่น พบว่า การ
ดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหาร

ส่วนตำบลห้วยยาง อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น
ด้านอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย
โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2.4 ด้านวิชาการ และกิจกรรมตาม
หลักสูตร พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้
เนื่องจาก องค์การบริหารส่วนตำบลมีการจัดทำ
หลักสูตรศูนย์พัฒนาเด็กเล็กรวมถึงการจัดทำแผนการ
จัดประสบการณ์ได้ตามความเหมาะสมและความ
จำเป็นของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กแต่ละแห่ง มีการประเมิน
ก่อนนำหลักสูตรไปใช้เพื่อตรวจสอบคุณภาพของ
หลักสูตร มีการประเมินระหว่างการใช้หลักสูตร
หลักสูตรเพื่อตรวจสอบว่าหลักสูตรสามารถนำไปใช้
ได้ดีเพียงใด มีการประเมินหลังการใช้หลักสูตรเพื่อ
ตรวจสอบหลักสูตรทั้งระบบ มีกำหนดระยะเวลาใน
การจัดกิจกรรมเหมาะสมกับวัยของเด็ก มีความ
ยืดหยุ่นได้ตามความต้องการและความสนใจของเด็ก
มีแผนการจัดประสบการณ์สอดคล้องกับหลักสูตรการ
จัดการศึกษาปฐมวัย มีการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ให้
สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ที่ระบุไว้ในแผนการจัด
ประสบการณ์ เปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้จากสื่อ
เทคโนโลยี เช่น วิทยุทัศน์ ซีดีรอม เปิดโอกาสให้
ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กโดยรวม
จัดหาสื่อ มีการประเมินพัฒนาการของเด็กเป็น
รายบุคคลอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องตลอดทั้งปีอย่างเป็น
ระบบ มีการวางแผนเลือกใช้เครื่องมือและจัดบันทึก
ไว้เป็นหลักฐาน มีการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างน้อยภาค
เรียนละ 1 เรื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเขมิกา
(2553) ได้ศึกษาการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
สังกัดเทศบาลนครอุดรธานี ผลการศึกษาพบว่า การ
ดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดเทศบาลนคร
อุดรธานี ด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร โดย
ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2.5 ด้านการมีส่วนร่วมและการ
สนับสนุนจากทุกภาคส่วน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ใน
ระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก องค์การบริหารส่วนตำบล
สนับสนุนให้บุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กร

เอกชน องค์กรรัฐ สถาบันการศึกษา และศาสนสถาน
ร่วมให้คำแนะนำปรึกษาการจัดทำหลักสูตร
สถานศึกษา ร่วมสนับสนุนทรัพยากรในการทำ
กิจกรรม เช่น แหล่งเรียนรู้นอกสถานที่ ภูมิปัญญา
ท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการประเมินคุณภาพการจัดการ
เรียนรู้ภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ร่วมให้การเฝ้าระวัง
ให้ความปลอดภัยทรัพย์สินภายในอาคารศูนย์พัฒนา
เด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีการจัดกิจกรรมเยี่ยมบ้าน
มีการจัดทำสมุดสื่อสารระหว่างศูนย์ฯ กับผู้ปกครอง
มีการจัดทำป้ายนิเทศให้ความรู้กับผู้ปกครอง มีการจัด
นิทรรศการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ นวัตกรรม สื่อ
การเรียนและผลงานเด็ก มีการนำเด็กเล็กร่วมกิจกรรม
วันสำคัญทางศาสนา และประเพณีต่าง ๆ ของท้องถิ่น
นั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุนิษา (2552)
ศึกษาการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก :
กรณีศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วน
ตำบลห้วยยาง อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น ผล
การศึกษาพบว่า ด้านการมีส่วนร่วม และการ
สนับสนุนจากชุมชน สภาพการดำเนินงานของศูนย์
พัฒนาเด็กเล็ก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2.6 ด้านส่งเสริมเครือข่ายการพัฒนา
เด็กปฐมวัย พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้
เนื่องจาก องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเสริม
สนับสนุนการจัดประชุมหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
ผู้ดูแลเด็ก และผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก ระหว่างองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น มีการจัดทำแผนงาน ปฏิทินการ
ปฏิบัติงาน แนวทางการปฏิบัติงาน ส่งแผนงานและ
ปฏิทินงานให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้น
สังกัดพิจารณาให้ความเห็นชอบ มีการดำเนินการตาม
แผนและปฏิทินงานที่กำหนด สรุปและรายงานการ
ดำเนินงานให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นสังกัด
ทราบ ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักประสานและพัฒนาการ
จัดการศึกษาท้องถิ่น (2553) ที่กล่าวว่า เพื่อให้ศูนย์
พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็น
สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ และได้มาตรฐาน
ในการอบรมเลี้ยงดู จัดประสบการณ์และส่งเสริม

พัฒนาการเรียนรู้แก่เด็กปฐมวัยอย่างครอบคลุม กว้างขวาง เป็นพื้นฐานของการศึกษา เพื่อพัฒนาคน อย่างมีคุณภาพ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น รวมทั้งหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ครู ผู้ดูแลเด็ก ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้อง ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงต้องส่งเสริมการ สร้างเครือข่ายการพัฒนาเด็กปฐมวัยทั้งในระดับองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด ระดับภาค โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ เพื่อให้ศูนย์พัฒนา เด็กเล็กเป็นแหล่งแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางการพัฒนา เด็กปฐมวัย เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการ พัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้มีศักยภาพในการพัฒนา เด็ก เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในการปฏิบัติงานด้าน พัฒนาเด็กปฐมวัยระหว่างหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ครูผู้ดูแลเด็ก ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก ผู้บริหาร และผู้ที่ เกี่ยวข้องขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเพื่อเปิด โอกาสให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก ปฐมวัย

3. เปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานศูนย์พัฒนา เด็กเล็กขององค์กรบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตามขนาดขององค์กรบริหารส่วนตำบล พบว่า องค์กรบริหารส่วนตำบลที่มีขนาดแตกต่างกัน มีสภาพการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรบริหารส่วนตำบลไม่แตกต่างกัน เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ให้ความสำคัญ และจัดทำมาตรฐานในการดำเนินการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลและมีมาตรฐานในการดำเนินการเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของฉิมมนต์ (2548) ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ขององค์กรบริหารส่วนตำบลขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของสภาพการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามขนาดขององค์กรบริหารส่วนตำบล พบว่า ในภาพรวมองค์กรบริหารส่วนตำบลที่มีขนาดต่างกัน มีสภาพการบริหารงานไม่แตกต่างกัน เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ด้านงานอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม และด้านงานบุคลากร มีสภาพการบริหารงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ดังนี้ บุคลากรส่วนมากยังขาดความรู้และประสบการณ์ทางด้านปฐมวัย บุคลากรมีจำนวนน้อยกว่าจำนวนนักเรียน มีการสรรหาบุคลากรที่ยังไม่ค่อยโปร่งใสและมีวุฒิที่ไม่ตรงกับหน้าที่ด้านปฐมวัย และ ควรจัดให้ผู้ดูแลเด็กได้เข้ารับการอบรมให้มากขึ้น อาคารสถานที่ยังไม่มั่นคงปลอดภัย ควรให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนและการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ควรมีการจัดทำป้ายนิเทศให้ความรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กกับผู้ปกครอง และควรจัดให้คณะกรรมการเครือข่ายเข้ารับการอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอภิเชษฐ์ (2551) ศึกษาการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่อยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาลตำบลสำนักท้อน จังหวัดระยอง ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองมีข้อเสนอแนะในด้านต่าง ๆ ดังนี้ ด้านอาคารสถานที่สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย ควรจัดให้อาคารเรียนของศูนย์มีความมั่นคงแข็งแรง ปลอดภัย อยู่ในสภาพที่ดีอยู่เสมอมั่นตรวสอบระบบความปลอดภัยและดูแลตรวจตราความเป็นระเบียบเรียบร้อย และอาจให้บุคคลอื่นชุมชนหรือหน่วยงานต่าง ๆ เป็นผู้ประเมิน ด้านการมีส่วนร่วมและสนับสนุนจากชุมชน ควรมีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่าง ๆ ระหว่างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กกับผู้ปกครองเป็นประจำในรูปแบบของสื่อ

จดหมายข่าว แผ่นพับ และให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมกับศูนย์ฯ ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ ควรให้การสนับสนุนและส่งเสริมบุคลากรด้านนี้ให้มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ตรงตามหน้าที่ ด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร ควรมีการพัฒนาแนวคิดใหม่ ๆ ในกลุ่มครูผู้ดูแลเด็ก ด้วยการประชุมปรึกษาหารือ วางแผนงานด้านวิชาการและควรมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างครูผู้ดูแลเด็ก มีกิจกรรมอบรม จัดกิจกรรมกลุ่มที่เน้นผู้เรียนและเด็ก

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยสภาพการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ นั้นเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงในการบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ควรมีแนวนโยบายในการส่งเสริมและสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในด้านการจัดการศึกษา และผู้ดูแลเด็ก มีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ และส่งเสริมให้ได้รับการศึกษาเพิ่มเติม หรือ เข้ารับการอบรมในหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำความรู้ที่ได้มาพัฒนาและประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้นไป

1.2 ควรมีการสรรหาผู้ดูแลเด็กเล็กโดยยึดหลักสมรรถนะความเท่าเทียม และประโยชน์ของทางราชการด้วยกระบวนการที่ได้มาตรฐาน ยุติธรรม และโปร่งใส เพื่อให้ได้บุคลากรที่มีคุณสมบัติตรงตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง มีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบแก่ผู้ดูแลเด็กอย่างเหมาะสมตามความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการปฏิบัติงานตามภารกิจและหน้าที่ มีการพัฒนาผู้ดูแลเด็กด้วยการส่งผู้ดูแลเด็กเข้ารับการอบรม หรือจัดหาทุนการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้ดูแลเด็กให้มีความรู้ความเข้าใจในหน้าที่ของ

ตนเองเป็นอย่างดีและส่งเสริมผู้ดูแลเด็กให้มีการพัฒนาตนเองให้มีความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาผู้เรียนอยู่เสมอ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาถึงปัญหา และอุปสรรค ของการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบล

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กร่วมกับการสัมภาษณ์เชิงลึก (Mixed Method)

2.3 ควรศึกษาบทบาทของคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในการสนับสนุนส่งเสริมการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีเพราะได้รับความอนุเคราะห์ ช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันทา วีรกุลเทวัญ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยาภรณ์ ศิริภาณุมาศ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำแนวทาง ช่วยเหลือ ตรวจสอบ พร้อมทั้งแก้ไขข้อบกพร่องด้วยความเอาใจใส่ ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

เขมิกา นุ่มพุ่ม.2553. การดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดเทศบาลนครอุดรธานี. การศึกษาค้นคว้าอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยสารคาม.
เจนจิรา สิริวรภาพงศ์.2551. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. ขอนแก่น: วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ณัฐวัฒน์ ลาวัลย์.2554. ความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการบริหารจัดการตามมาตรฐานการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น วัดโพธิ์ศรีวิทยาลัย อำเภอคำชะอี จังหวัดมุกดาหาร. สารนิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. ชัยภูมิ : มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.

ณิชนนต์ ปัทมเสวี.2548. สภาพและปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

ธมนวรรณ ผลินยศ.2553. การศึกษาการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดองค์กรปกครองส่วนตำบลฝักแก้วน อำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด. การศึกษาค้นคว้าอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ธีรเดช นรัตถรักษา.2551. รัฐธรรมนูญ 2550 ฉบับประชาชน. กรุงเทพมหานคร : ไทเนรมิตอินเตอร์โปรเกรสชิป จำกัด.

ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2542. ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. บุรีรัมย์ : สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์.

ศุณิษา อรัญมิตร.2552. การดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก : กรณีศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาง อำเภอกะนวน จังหวัดขอนแก่น. รายงานการศึกษานิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา.ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สำนักประสานและพัฒนากิจการการศึกษาท้องถิ่น. 2553. มาตรฐานการดำเนินงาน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย.

อภิเชษฐ์ โสทธิณ. 2551. การศึกษาการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่อยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาลตำบลสำนักทอง จังหวัดระยอง. รายงานการศึกษานิเทศศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. ขอนแก่น : วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.